

สมาคมนักวิจัย
ในความอุปถัมภ์ของสภาวิจัยแห่งชาติ

วันที่ 3 ธันวาคม 2547

เรื่อง แจ้งการตอบรับรายงานการวิจัยและกำหนดตีพิมพ์วารสารสมาคมนักวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.บรรเจิด จงอภิรัตน์กุล

ตามที่ท่านได้ส่งรายงานการวิจัยเรื่อง “การศึกษาพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1: กรณีศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี” ตามที่แจ้งในหนังสือถึงสมาคมนักวิจัย ลงวันที่ 6 ธันวาคม 2547 ความทราบแล้วนั้น ทางสมาคมได้รับรายงานดังกล่าวแล้ว จึงขอแจ้งผลการตอบรับรายงานการวิจัย และมีการกำหนดตีพิมพ์ในวารสารสมาคมนักวิจัยฉบับที่ 3 ประจำเดือนกันยายน – ธันวาคม 2547 กำหนดส่งวารสารฉบับดังกล่าวถึง สมาชิกสมาคมประมาณปลายเดือนธันวาคม 2547 ทั้งนี้งานตีพิมพ์ทุกฉบับของสมาชิกจะต้องผ่านการประเมินผลจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประเมินจำนวน 2-3 ท่าน ดังที่แจ้งในวารสารฉบับก่อน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายชเนศ ค่วนชะเอม)
นายกสมาคมนักวิจัย

สำนักงาน

ชั้น 2 (ตึกสภาวิจัยแห่งชาติ 2 ชั้น)

196 ถนนพหลโยธิน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร

กรุงเทพมหานคร 10900

โทร 0-2579-0787 โทรสาร 0-2579-0801

รายงานการวิจัย

เรื่อง “การศึกษาพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี”

The Study of English Proficiency of First Year Students at Suranaree University of Technology

ดร.บรรเจิด จงอภิรัตน์กุล

สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้มีแรงจูงใจจากข้อสังเกตของผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา ที่มีต่อพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัย นับตั้งแต่รุ่นแรก ซึ่งเข้ามาในปีการศึกษา 2536 จนถึงปัจจุบัน ซึ่งมีพื้นฐานแตกต่างกันมาก ทำให้ส่งผลถึงประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ได้มีการใช้แบบทดสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษ (English Placement Test) เพื่อจัดกลุ่มผู้เรียนตั้งแต่ปีการศึกษา 2536 และมีการพัฒนาเรื่อยมา มีการวิจัยเรื่องนี้ (ไทย ทิพย์สุวรรณกุล และคณะ, 2541) คณะผู้วิจัยได้เสนอแนะให้มีการวิจัยเรื่องเดียวกันในปีต่อมา (2542) เพื่อตรวจสอบผลการวิจัยพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษา และหากมีผลตรงกัน น่าจะมีการใช้ผลการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การออกแบบสื่อการสอน การพัฒนาหลักสูตรพื้นฐานภาษาอังกฤษ ตลอดจนการวัดผลพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยเห็นว่าสมควรดำเนินการวิจัยต่อในปี พ.ศ. 2542

รายงานการวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อนำเสนอกรณีศึกษาเฉพาะในปี 2542 เป็นหลักและมีการเปรียบเทียบข้อมูลที่เกี่ยวข้องในปีอื่นๆ ตั้งแต่รุ่นที่ 1 ปี พ.ศ. 2537 ส่วนข้อมูลตั้งแต่ปี 2543 – 2547 ที่ใช้แบ่งกลุ่มเรียนนั้น ใช้คะแนนจากการทดสอบด้วยแบบทดสอบของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

2. บทคัดย่อ

การวิจัยในปี 2542 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพื้นฐานภาษาอังกฤษต่อจากการวิจัยในปี 2541 ในทุกทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง การเรียนรู้ไวยากรณ์ การเรียนรู้คำศัพท์ และการอ่าน ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน จำนวน 1,231 คน โดยใช้ข้อมูลจากการสอบวัดด้วยข้อสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษและข้อมูลภูมิลำเนาของนักศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้คือ แบบทดสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษมีค่า ความเที่ยงเท่ากับ 0.788 ค่าความยากเฉลี่ยเท่ากับ 0.398 และมีค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยเท่ากับ 0.234 แสดงว่าแบบทดสอบฉบับนี้มีค่าความเที่ยงสูง มีความยากปานกลาง และมีอำนาจจำแนกพอใช้ได้ เป็นข้อสอบที่ใช้วัดพื้นฐานภาษาอังกฤษได้ดี ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษ ใช้แบบทดสอบของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และคะแนนผลการสอบคัดเลือกใช้แบบทดสอบของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงถึง 0.71 และมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าแบบทดสอบของมหาวิทยาลัยได้มาตรฐานเทียบเคียงได้กับแบบทดสอบมาตรฐานของ ส.ก.อ.

จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษเฉลี่ยรวมพบว่า ในภาพรวม นักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศมีคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษสูงที่สุด คะแนนสอบวัดพื้นฐาน

ภาษาอังกฤษเฉลี่ยรวมของนักศึกษาหญิงมากกว่านักศึกษาชาย ผู้ที่จบแผนการเรียนศิลป์คำนวณมีคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษเฉลี่ยรวมสูงกว่าผู้จบแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ นักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีสอบคัดเลือกมีคะแนนสอบวิชาพื้นฐานภาษาอังกฤษเฉลี่ยรวมในทักษะการฟังสูงกว่านักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีโควตา นักศึกษาที่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษสูงสุด รองลงมาภาคกลาง ภาคใต้ ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามลำดับ

Abstract

This research aimed to study SUT first year students' English skills. The population consisted of 1,231 students with various backgrounds. The data analyzed was from the English Placement Test and the students' background. The results are as follows:

The English placement Test is highly reliable with the reliability value of 0.788, and was found to differentiate between a range of students with the difficulty value of 0.398 and the differentiation value of 0.234. A high correlation was found between students' scores on the SUT English Placement Test and their scores on the Ministry of University Affairs (MUA) English Entrance Exams, but the correlation between scores on the SUT English Placement Test and students' high school English grades has found to be very low. In general, those students enrolled in the information Technology Program obtained the highest scores while engineering scores were lower. The students enrolled in Agricultural Technology got the lowest scores. Female students scored higher than male students. Students who studied Arts and Math got higher scores than those who studied in the math and science track. Students who entered SUT via the entrance exam earned higher scores on listening than those who entered via the quota system. When looking at scores obtained by students according to the region they originated from, students from the eastern region got the highest scores followed by students from the central, southern, northern and northeastern region. Students from the Northeast region scored the lowest.

3. วัตถุประสงค์การวิจัย

3.1 เพื่อวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษที่สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีพัฒนาขึ้น

3.2 เพื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษารุ่นปีการศึกษา 2542 ที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน

3.3 เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษารุ่นปีการศึกษา 2542 เกรดเฉลี่ยในวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และคะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยในวิชาภาษาอังกฤษ

4. ขอบเขตการวิจัย

4.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี รุ่นปีการศึกษา 2542

4.2 การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะภูมิหลังบางประการของนักศึกษา ได้แก่

1) กลุ่มสาขาวิชาแบ่งเป็น วิศวกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการเกษตร สาธารณสุขศาสตร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ

2) วิธีการเข้าศึกษาแบ่งเป็น โควต้าโรงเรียน โควต้าจังหวัด และสอบคัดเลือก

3) เพศแบ่งเป็น ชายและหญิง

4) ภูมิลำเนาแบ่งเป็น ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้

และภาคตะวันออก

5) ปีที่จบมัธยมศึกษาตอนปลายแบ่งเป็น 2541, 2540, 2539, 2538 และอื่นๆ

6) แผนการเรียนแบ่งเป็น แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ และแผนการเรียนศิลป์คำนวณ

4.3 พื้นฐานภาษาอังกฤษ จัดแบ่งเป็นทักษะต่างๆ 4 ทักษะคือ การฟัง ไวยากรณ์และความเข้าใจในการเขียน คำศัพท์และความเข้าใจในภาษา และการอ่าน ดังนั้นคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษจึงมี 5 ชุด คือ คะแนนรวม คะแนนการฟัง คะแนนไวยากรณ์ฯ คะแนนคำศัพท์ฯ และคะแนนการอ่าน

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5.1 ได้แบบทดสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพดี

5.2 ได้แนวทางเพื่อจัดกลุ่มเรียนตามพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษา

5.3 ได้แนวทางเพื่อพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐาน

5.4 ได้แนวทางในการจัดสอนเสริม (Remedial Instruction) ให้แก่นักศึกษา

5.5 ได้รูปแบบและแนวทางในการวิจัยสถาบันเพื่อพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษของสาขาวิชาภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการวิจัย

แหล่งข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูลดังนี้

1. คะแนนจากผลการสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษ ซึ่งมีทั้งหมด 4 ตอน จำนวน 100 ข้อ ตอนที่ 1 การฟังมีจำนวน 20 ข้อ ตอนที่ 2 ไวยากรณ์และความเข้าใจในการเรียนมีจำนวน 25 ข้อ ตอนที่ 3 คำศัพท์และความเข้าใจทางภาษามีจำนวน 25 ข้อ และตอนที่ 4 การอ่านมีจำนวน 30 ข้อ ซึ่งคะแนนผลการสอบนี้ เก็บไว้ในระบบคอมพิวเตอร์ของฝ่ายวัดผลการศึกษา ศูนย์บริการการศึกษา

2. ข้อมูลของนักศึกษา รุ่นปีการศึกษา 2542 เกี่ยวกับสาขาวิชา วิธีการเข้าศึกษา เพศ ภูมิลำเนา ปีที่จบมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนและคะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยในวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเก็บไว้ที่ฝ่ายทะเบียนนักศึกษาและฝ่ายรับนักศึกษา ศูนย์บริการการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษ (English placement Test) ทั้งรายชื่อและทั้งฉบับ โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด คะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ (Sk)

$$Sk = \frac{m_3}{m_2^3} \quad \text{และค่าความโด่ง (Ku) } Ku = \frac{m_4}{m_2^2} \quad (\text{สุพัฒน์ สุขมลสันต์, 2538})$$

2. แจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละของจำนวนนักศึกษาตามสาขาวิชา วิธีการเข้าศึกษา เพศ ภูมิลำเนา ปีที่จบมัธยมศึกษาตอนปลาย และแผนการเรียน

3. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษ (English Placement Test) ในทักษะด้านการฟัง ไวยากรณ์ ศัพท์ การอ่าน และคะแนนภาพรวมทั้งหมด โดยจำแนกตามสาขาวิชา วิธีการเข้าศึกษา เพศ ภูมิลำเนา ปีที่จบมัธยมศึกษาตอนปลาย และแผนการเรียน

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษ (English Placement Test) ในแต่ละทักษะจำแนกตามสาขาวิชา วิธีการเข้าศึกษา ปีที่จบมัธยมศึกษาตอนปลาย และแผนการเรียน โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two-Way ANOVA) และเปรียบเทียบรายคู่ภายหลัง โดยใช้การเปรียบเทียบแบบ Scheffe

5. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษ (English Placement Test) ในแต่ละทักษะ จำแนกตามเพศ โดยการทดสอบค่าที (T-Test)

6. หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างเกรดวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกับคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษ (English Placement Test) และหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบ Entrance วิชาภาษาอังกฤษกับคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษ (English Placement Test) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แบบ Pearson ในการคำนวณหา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษ

สถิติพื้นฐานของคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษ นักศึกษาจำนวน 1,231 คน คะแนนเต็ม 100 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 39.76 คะแนน คะแนนสูงสุด 75 คะแนน คะแนนต่ำสุด 13 คะแนน คะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.71 คะแนน ค่าความเบ้ (SK) 0.38 คะแนน ค่าความโด่ง (KU) 3.43 คะแนน จะเห็นว่า เมื่อพิจารณาคะแนนสอบวัดพื้นฐานพบว่า นักศึกษามีความสามารถในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ สำหรับการกระจายของคะแนนสอบของนักศึกษา โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพบว่า มีการกระจายปกติ เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ มีการกระจายแบบเบ้ขวา แสดงว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีคะแนนค่อนข้างต่ำ เมื่อพิจารณาค่าความโด่งพบว่า ข้อมูลมีลักษณะ โค้งแหลม แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ได้คะแนนตรงกลาง

ค่าความเที่ยง (Reliability) แบบความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) โดยวิธี KR-20 มีค่า 0.788 แสดงว่ามีค่าความเที่ยงค่อนข้างสูง หรือมีความสอดคล้องกันค่อนข้างสูงระหว่างคะแนนข้อสอบรายข้อ ภายใต้การสอบ 1 ครั้ง เมื่อพิจารณาภาพรวมทั้งฉบับ ค่าความยากเฉลี่ยมีค่า 0.398 นั่นคือข้อสอบส่วนใหญ่ค่อนข้างยาก และค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยมีค่า 0.234 นั่นคือข้อสอบส่วนใหญ่มีอำนาจจำแนกพอใช้ได้

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์พื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษารุ่นปีการศึกษา 2542 ที่มีภูมิลำเนาต่างกัน

2.1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับภูมิลำเนาของนักศึกษารุ่นปีการศึกษา 2542

นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี รุ่นปีการศึกษา 2542 ส่วนใหญ่เรียนกลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ (ร้อยละ 66.5) ส่วนวิธีการเข้าศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เข้ามาโดยวิธีการสอบคัดเลือก (ร้อยละ 61.3) รองลงมาโควตาจังหวัด (ร้อยละ 24.2) และโควตาโรงเรียน (ร้อยละ 14.3) ตามลำดับ และพบว่า นักศึกษาเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิงประมาณ 1 เท่าตัว (ร้อยละ 60.7 และ 39.3 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาตัวแปรภูมิลำเนาพบว่า นักศึกษาประมาณครึ่งหนึ่งของนักศึกษาทั้งหมดมีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ร้อยละ 46.9)

ตารางที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับภูมิลักษณ์ของนักศึกษารุ่นปีการศึกษา 2542

ภูมิลักษณ์ของนักศึกษา	จำนวนคน	ร้อยละ
	2542	2542
1. กลุ่มสาขาวิชา		
วิศวกรรมศาสตร์	818	66.5
เทคโนโลยีการเกษตร	268	21.8
เทคโนโลยีสารสนเทศ	95	7.7
สาธารณสุขศาสตร์	50	4.1
2. วิธีการเข้าศึกษา		
สอบคัดเลือก	755	61.3
โควตาจังหวัด	300	24.2
โควตาโรงเรียน	176	14.3
3. เพศ		
ชาย	747	60.7
หญิง	484	39.3
4. ภูมิลำเนา		
ภาคกลาง	336	27.3
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	92	7.5
ภาคเหนือ	126	10.2
ภาคตะวันออก	577	46.9
ภาคใต้	86	7.0
ไม่ระบุ	14	1.1
5. ปีการศึกษาที่จบในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย		
2541	1105	89.8
2540	87	7.1
2539	17	1.4
2538	22	1.8
6. แผนการเรียน		
สายวิทยาศาสตร์	1,215	98.7
สายศิลป์คำนวณ	16	1.3

2.2 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษ จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา

คะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด (คะแนน 42.83) รองลงมาคือ กลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ (คะแนน 39.84) และกลุ่มสาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ (คะแนน 39.71) และเทคโนโลยีการเกษตร (คะแนน 39.26) ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาในแต่ละทักษะพบว่า ทักษะการฟัง ไวยากรณ์ และศัพท์ มีลักษณะเช่นเดียวกับคะแนนรวม ส่วนทักษะด้านการอ่าน นักศึกษากลุ่มสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศมีคะแนนรวมเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักศึกษากลุ่มสาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ และนักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษ
ในแต่ละทักษะ จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา

กลุ่มสาขาวิชา	การฟัง		ไวยากรณ์		การอ่าน		ศัพท์		รวม	
	2542		2542		2542		2542		2542	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
วิศวกรรมศาสตร์	9.83	2.80	8.81	3.07	5.96	2.28	10.75	3.74	39.84	9.70
เทคโนโลยีการเกษตร	9.15	2.51	8.99	2.87	5.82	2.27	10.81	3.52	39.26	9.03
เทคโนโลยีสารสนเทศ	9.90	3.04	10.07	3.19	6.15	2.45	11.68	4.06	42.83	11.07
สาธารณสุขศาสตร์	9.41	3.01	9.57	3.12	6.02	2.28	10.53	3.96	39.71	10.18
ผลการเปรียบเทียบ โดยค่า F	4.48*		5.29*		0.55		1.88		3.26*	

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

2.3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษ จำแนกตามวิธีการเข้าศึกษา

คะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีสอบคัดเลือก โควต้าจังหวัดและ โควต้าโรงเรียน มีคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกันมาก และเมื่อพิจารณาแต่ละทักษะพบว่า ทั้ง 4 ทักษะคือ การฟัง ไวยากรณ์ การอ่าน และศัพท์ นักศึกษาที่เข้าโดยวิธีโควต้าคือ โควต้าจังหวัดและโควต้าโรงเรียน ต่างมีคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกันมาก ในทักษะการฟังและศัพท์ นักศึกษาที่เข้าโดยวิธีสอบคัดเลือกมีคะแนนสูงกว่านักศึกษาที่เข้าโดยวิธีโควต้าเล็กน้อย แต่ในทักษะไวยากรณ์ นักศึกษาที่เข้าโดยวิธีโควต้ามีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาที่เข้าโดยวิธีสอบคัดเลือกเล็กน้อย ส่วนทักษะการอ่านนักศึกษาที่เข้าโดยวิธีโควต้าและสอบคัดเลือกมีคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนพื้นฐานภาษาอังกฤษ พบว่าทักษะในการฟัง และศัพท์ นักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีการที่ต่างกันมีคะแนนสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในทักษะไวยากรณ์ การอ่าน และรวมทั้งฉบับ พบว่ามีคะแนนสอบไม่แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาที่เข้าศึกษาด้วยวิธีต่างๆ ที่ละคู่เฉพาะทักษะที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติพบว่า ในทักษะการฟัง นักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีโควต้าจังหวัด มีคะแนนสอบต่ำกว่านักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีสอบคัดเลือกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษ
ในแต่ละทักษะ จำแนกตามวิธีการเข้าศึกษา

กลุ่มสาขาวิชา	การฟัง		ไวยากรณ์		การอ่าน		ศัพท์		รวม	
	2542		2542		2542		2542		2542	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
สอบคัดเลือก	9.86	2.81	8.87	3.06	5.98	2.32	10.86	3.59	40.10	9.53
โควต้าจังหวัด	9.39	2.83	9.12	3.06	5.82	2.18	10.63	4.03	39.45	10.32
โควต้าโรงเรียน	9.33	2.51	9.16	3.00	5.99	2.35	11.00	4.61	40.09	9.50
ผลการ เปรียบเทียบโดย ค่า F	4.58*		1.06		0.58		0.65		0.51	

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษ จำแนกตามเพศ

คะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษรวมทั้งฉบับของนักศึกษาหญิงมากกว่านักศึกษาชายอย่างชัดเจน และเมื่อพิจารณาแยกในแต่ละทักษะคือ ทักษะการฟัง ไวยากรณ์ การอ่าน และศัพท์ พบว่า นักศึกษาหญิงมีคะแนนสอบมากกว่านักศึกษาชายทั้ง 4 ทักษะ เช่นเดียวกัน เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษในแต่ละทักษะและรวมทั้งฉบับพบว่า นักศึกษาหญิงและชายมีคะแนนสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษ
ในแต่ละทักษะ จำแนกตามเพศ

เพศ	การฟัง		ไวยากรณ์		การอ่าน		ศัพท์		การพูด		รวม	
	2542		2542		2542		2542		2542		2542	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
ชาย	9.70	2.82	8.66	3.05	5.91	2.29	10.50	3.66	4.40	1.76	39.15	9.57
หญิง	9.62	2.71	9.45	3.00	6.00	2.30	11.32	3.79	4.81	1.73	41.16	9.83
ผลการ เปรียบเทียบโดยค่า F	-0.49		4.43**		0.69		3.81**		3.94**		3.54**	

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

2.5 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษ จำแนกตามภูมิภาคที่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

คะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด (41.97 คะแนน) รองลงมาภาคกลาง ภาคใต้ ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (40.93, 40.18, 39.79 และ 39.04 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาในแต่ละทักษะ พบว่า ทักษะทั้ง 4 ทักษะมีคะแนนสอบวัดใกล้เคียงกัน โดยทักษะการฟัง ไวยากรณ์ และศัพท์ นักศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีคะแนนสอบวัดสูงสุด รองลงมาคือ ภาคกลาง ส่วนทักษะด้านการอ่าน นักศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีคะแนนสอบวัดสูงสุด รองลงมาคือนักศึกษาภาคกลาง และเมื่อพิจารณานักศึกษาที่มีคะแนนสอบวัดต่ำสุด พบว่า ในทักษะ 4 ทักษะ นักศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีคะแนนสอบวัดต่ำสุดในทั้ง 4 ทักษะ เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษในแต่ละทักษะและทั้งฉบับ พบว่า นักศึกษาที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากภูมิภาคที่ต่างกัน มีคะแนนสอบวัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากภูมิภาคต่างๆ ที่อยู่ในแต่ละทักษะและรวมทั้งฉบับพบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษ ในแต่ละทักษะ จำแนกตามภูมิภาคที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

เขต	การฟัง		ไวยากรณ์		การอ่าน		ศัพท์		รวม	
	2542		2542		2542		2542		2542	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
ภาคกลาง	10.00	2.80	9.14	3.09	6.04	2.13	11.13	3.86	40.93	10.13
ภาคตะวันออก	10.04	2.71	9.71	3.21	6.10	2.59	11.29	3.84	41.97	10.21
ภาคเหนือ	9.51	2.78	9.13	3.22	5.71	2.36	11.07	3.98	39.79	10.52
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	9.41	2.76	8.75	3.00	5.88	2.31	10.57	3.57	39.04	9.25
ภาคใต้	9.96	2.77	9.00	2.75	6.01	2.23	10.45	3.79	40.18	9.13
ผลการเปรียบเทียบโดยค่า F	3.22*		2.44*		0.70		1.95		3.11*	

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.6 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษ จำแนกตามปีที่ยจบมัธยมศึกษาตอนปลาย

คะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่จบตั้งแต่ปี 2538 ลงไป มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาปีที่ยจบ 2541 เมื่อพิจารณาในแต่ละทักษะ พบว่า ทั้ง 4 ทักษะ นักศึกษาที่จบการศึกษาในปี 2541, 2540,

2539, และตั้งแต่ 2538 ลงไป มีคะแนนเฉลี่ยค่อนข้างใกล้เคียงกัน โดยทักษะการฟังนักศึกษาที่จบปี 2539 มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด และนักศึกษาที่จบปี 2541 มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ทักษะไวยากรณ์ นักศึกษาที่จบตั้งแต่ปี 2539 มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด และนักศึกษาที่จบตั้งแต่ปี 2538 ลงไปมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ทักษะการอ่าน นักศึกษาที่จบปี 2540 มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด และนักศึกษาที่จบตั้งแต่ปี 2538 ลงไปมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด และทักษะศัพท์นักศึกษาที่จบตั้งแต่ปี 2538 ลงไป มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด และนักศึกษาที่จบปี 2539 ขึ้นไปมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด

เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนพื้นฐานภาษาอังกฤษพบว่า นักศึกษาที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในปีการศึกษาต่างกัน มีคะแนนสอบแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เฉพาะในทักษะศัพท์ ส่วนในทักษะการฟัง ไวยากรณ์ การอ่าน และทั้งฉบับ พบว่า มีคะแนนสอบวัดไม่แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาที่จบมัธยมศึกษาตอนปลายในปีการศึกษาต่างๆ ที่ละคู่เฉพาะในทักษะศัพท์ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษในแต่ละทักษะ จำแนกตามปีที่จบการศึกษา

ปีที่จบการศึกษา	การฟัง		ไวยากรณ์		การอ่าน		ศัพท์		รวม	
	2542		2542		2542		2542		2542	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
2541	9.59	2.75	9.02	2.99	10.83	3.70	5.94	2.27	39.92	9.57
2540	10.47	2.82	8.91	3.47	11.05	3.98	5.94	2.45	41.08	10.75
2539	11.18	2.74	9.29	3.70	10.00	4.83	5.94	2.75	42.24	10.74
ตั้งแต่ 2538 ลงไป	9.68	3.46	7.89	3.63	10.47	3.17	7.05	2.41	39.68	10.05
ผลการเปรียบเทียบโดยค่า F	4.38*		0.93		0.16		1.48		0.69	

2.7 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษจำแนกตามแผนการเรียน

คะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษรวมทั้งฉบับของนักศึกษาที่จบมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในแผนการเรียนศิลป์คำนวณมากกว่าแผนการเรียนวิทยาศาสตร์อย่างชัดเจน และเมื่อแยกแต่ละทักษะคือ ทักษะการฟัง ไวยากรณ์ การอ่าน และศัพท์ พบว่า นักศึกษาที่จบมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในแผนการเรียนศิลป์คำนวณมากกว่าแผนการเรียนวิทยาศาสตร์เช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษ พบว่าในทักษะไวยากรณ์ การอ่าน ศัพท์ และรวมทั้งฉบับ นักศึกษาที่จบแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ และศิลป์คำนวณ มีคะแนนสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนทักษะการฟังมีคะแนนสอบวัดไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษ
ในแต่ละทักษะ จำแนกตามแผนการเรียน

ทักษะ/ แผนการเรียน	วิทยาศาสตร์		t	ศิลปะคำนวณ	
	\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.
1. การฟัง	9.66	2.77	-1.02	10.38	3.65
2. ไวยากรณ์	8.96	3.03	-3.75*	11.81	2.76
3. การอ่าน	10.82	3.73	-1.45	12.19	3.43
4. ศัพท์	5.94	2.28	-1.40	6.75	3.36
5. รวมทั้งฉบับ	39.93	9.62	-2.94*	47.06	11.51

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.8 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษ คะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย
ในวิชาภาษาอังกฤษเกรตวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียนรุ่น
ปีการศึกษา 2542

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษ คะแนนผลการสอบคัดเลือก
และผลการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ PEARSON พบว่า ค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษ กับคะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย
ในวิชาภาษาอังกฤษมีค่าค่อนข้างสูงถึง 0.61 และมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

แต่เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง (1) เกรดวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลายกับคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักเรียนรุ่นปีการศึกษา 2542 รวมทั้งหมด และ (2) เกรด
วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนรุ่นปีการศึกษา 2542 กับคะแนนสอบคัดเลือกเข้า
มหาวิทยาลัยในวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ เพียง 0.23 และ 0.38 ตามลำดับ
แม้ว่าจะมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่เป็นค่าสหสัมพันธ์ที่ต่ำ

ตารางที่ 8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษ คะแนนสอบ
คัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยในวิชาภาษาอังกฤษ และเกรดวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยม
ศึกษาตอนปลาย

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	X	Y	Z
		2542	2542	2542	2542
X	39.88	9.75	1	-	-
Y	40.68	9.01	0.71**	1	-
Z	2.58	0.83	0.23**	0.38**	1

หมายเหตุ	X =	คะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษ
	Y =	คะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ
	Z =	เกรดวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
	**	มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยในปี 2542 เรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพื้นฐานภาษาอังกฤษต่อจากการวิจัยในปี 2541 ในทุกทักษะได้แก่ ทักษะการฟัง การเรียนรู้ไวยากรณ์ การเรียนรู้คำศัพท์ และการอ่าน ของนักศึกษาที่มีภูมิหลังแตกต่างกันจำนวน 1,231 คน โดยใช้ข้อมูลจากการสอบวัดด้วยข้อสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษและข้อมูลภูมิหลังของนักศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้คือ แบบทดสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษมีค่า ความเที่ยงเท่ากับ 0.788 ค่าความยากเฉลี่ยเท่ากับ 0.398 และมีค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยเท่ากับ 0.234 แสดงว่าแบบทดสอบฉบับนี้มีค่าความเที่ยงสูง มีความยากปานกลาง และมีอำนาจจำแนกพอใช้ได้ เป็นข้อสอบที่ใช้วัดพื้นฐานภาษาอังกฤษได้ดี ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษ ใช้แบบทดสอบของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และคะแนนผลการสอบคัดเลือกใช้แบบทดสอบของทบวงมหาวิทยาลัย (เดิม) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงถึง 0.71 และมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าแบบทดสอบของมหาวิทยาลัยได้มาตรฐานเทียบเคียงได้กับแบบทดสอบมาตรฐานของทบวงมหาวิทยาลัย

จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษเฉลี่ยรวมพบว่า ในภาพรวม นักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศมีคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษสูงที่สุด คะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษเฉลี่ยรวมของนักศึกษานักศึกษามากกว่านักศึกษานักศึกษาชาย ผู้ที่จบแผนการเรียนศิลป์คำนวณมีคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษเฉลี่ยรวมสูงกว่าผู้จบแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ นักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีสอบคัดเลือกมีคะแนนสอบวิชาพื้นฐานภาษาอังกฤษเฉลี่ยรวมในทักษะการฟังสูงกว่านักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีโควต้า นักศึกษาที่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษสูงสุด รองลงมาภาคกลาง ภาคใต้ ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามลำดับ

2. อภิปรายผล

1. การที่นักศึกษากลุ่มสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศมีคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษเฉลี่ยสูงสุด และมีความโดดเด่นในด้านทักษะศัพท์เมื่อเทียบกับทักษะอื่นๆ กล่าวได้ว่าในการรับนักศึกษาโควต้าเข้ามาเรียนนั้น นักศึกษากลุ่มดังกล่าวมีผู้สมัครเข้าเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงเฉลี่ย 3.5-4.0 และเลือกเรียนกลุ่มสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นอันดับหนึ่ง ซึ่งแตกต่างกันกับนักศึกษากลุ่มสาขาวิชาอื่นๆ ที่ผู้สมัครเข้าเรียนเลือกเรียนในสาขาเป็นอันดับรองๆ ลงมา ส่วนใหญ่เป็นอันดับท้ายๆ อันดับสาม อันดับสี่ ประกอบกับการวิจัยเรื่องนี้พบว่า นักศึกษาที่มาจากแผนการเรียนศิลป์คำนวณมีคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษเฉลี่ยสูงกว่าที่มาจากแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีเป็นกลุ่มสาขาเดียวที่รับนักศึกษาจากแผนการเรียนศิลป์คำนวณ

2. เป็นที่น่าสังเกตว่านักศึกษาที่เข้ามาโดยวิธีสอบคัดเลือกมีคะแนนสอบในทักษะการฟังสูงกว่านักศึกษาที่เข้ามาโดยวิธีโควต้าจังหวัด ซึ่งเป็นทักษะเดียวที่นักศึกษากลุ่มดังกล่าวมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มโควต้า อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่ได้รับคัดเลือกระบบโควต้าจังหวัดมาจากโรงเรียนขนาดใหญ่หรือโรงเรียนที่มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนด้านภาษา จึงส่งผลให้นักศึกษากลุ่มดังกล่าวมีคะแนนสูง

3. ในการเปรียบเทียบคะแนนสอบวัดระหว่างนักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายพบว่า นักศึกษาหญิงมีคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษสูงกว่าอย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการฟังซึ่งเด่นเป็นพิเศษ ข้อค้นพบดังกล่าวสอดคล้องกับกับข้อค้นพบของ Clark และ Trafford (Clark and Trafford, 1996: 97-181) ซึ่งค้นพบว่าเพศหญิงมีแนวโน้มที่จะเรียนภาษาได้ดีกว่าเพศชายในทุกทักษะทางภาษา ข้อค้นพบที่เสริมข้อนี้ก็คือในกลุ่มสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศจะมีจำนวนนักศึกษาหญิงซึ่งเรียนตามแผนศิลป์จำนวนมากกว่า และแผนการเรียนดังกล่าวนี้จะเปิดสอนเฉพาะ โรงเรียนในเขตอำเภอเมือง ซึ่งมีความพร้อมด้านเครื่องมือฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษมากกว่าที่อื่น ประกอบกับนักศึกษาหญิงมีแนวโน้มที่จะมีความถนัดทางการเรียนรู้ภาษาอยู่แล้ว จึงเป็นไปได้ว่าเป็นปัจจัยที่ช่วยเสริมให้นักศึกษาหญิงมีคะแนนสูงกว่า และมีคะแนนสอบวัดในทักษะการฟังมากกว่า

4. ข้อค้นพบของงานวิจัยนี้ที่พบว่า นักศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีคะแนนสอบวัดต่ำสุดในภาพรวม และในทุกทักษะอาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นนักศึกษาชายมากกว่านักศึกษาหญิง ซึ่งจากงานวิจัยของ Clark และ Trafford ข้างต้นที่พบว่า เพศชายมีทักษะทางภาษาต่ำกว่าเพศหญิง (Clark and Trafford, 1996) ขณะเดียวกันนักศึกษาส่วนใหญ่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจบแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ ซึ่งแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อยกว่าแผนการเรียนศิลป์จำนวน จากเหตุผลดังกล่าวน่าจะเป็นเหตุผลที่นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีคะแนนสอบวัดต่ำสุดในภาพรวมและในทุกทักษะ

5. คะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษจำแนกตามแผนการเรียนของนักศึกษาพบว่า ในแผนการเรียนศิลป์จำนวนมากมีคะแนนสูงกว่าแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ อาจเป็นเพราะว่าแผนการเรียนสายศิลป์จำนวนมากมีรายวิชาภาษาอังกฤษที่นักศึกษาในแผนการเรียนนี้จะต้องเรียนมากกว่าสายวิทยาศาสตร์ ประกอบกับนักศึกษาที่เลือกเรียนสายศิลป์จำนวนมากน่าจะมีความสนใจ มีเจตคติในการเรียนภาษาดีกว่าสายวิทยาศาสตร์และมีทักษะที่ดีกว่า

6. คะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย แสดงว่าข้อสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีและข้อสอบที่ใช้ในการสอบคัดเลือกของ ส.ก.อ. มีความสัมพันธ์กัน แต่เมื่อพิจารณาคะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษและเกรดวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมตอนปลายมีค่าความสัมพันธ์ต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการประเมินผลของแต่ละโรงเรียนมีลักษณะที่แตกต่างกันและเป็นอิสระต่อกัน

7. คะแนนสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย (ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.71) แสดงว่าข้อสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษของสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และข้อสอบที่ใช้ในการคัดเลือกของทบวงมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กัน แต่เมื่อพิจารณาคะแนนสอบพื้นฐานภาษาอังกฤษและเกรดวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าความสัมพันธ์ต่ำ (ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.23) ซึ่งเป็นไปในแนวเดียวกันกับคะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยกับเกรดวิชา

ภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าความสัมพันธ์ต่ำเช่นเดียวกัน (ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.38) ทั้งนี้เมื่อพิจารณากระบวนการสร้างข้อสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษและกระบวนการสร้างข้อสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษพบว่า เป็นไปในแนวทางเดียวกัน กล่าวคือ เป็นกระบวนการที่สอดคล้องกับการพัฒนาแบบทดสอบตามหลักวัดผล และได้สร้างโดยคณะกรรมการที่มีประสบการณ์ทางภาษา (ข้อสอบวัดพื้นฐานภาษาอังกฤษนี้ ได้รับการพัฒนาปรับปรุงมา 2-3 ปีแล้ว) ซึ่งอาจจะพัฒนาแตกต่างจากข้อสอบของโรงเรียน ซึ่งคะแนนสอบมาจากข้อสอบที่หลากหลายจากหลายๆ โรงเรียน โดยวิธีการวัดผลที่แตกต่างกันและอิสระจากกัน คะแนนที่ได้ในแต่ละโรงเรียนจึงอาจมีความแตกต่างในเรื่องมาตรฐาน ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ กับเกรดวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และคะแนนสอบวัดพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษกับเกรดวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจึงมีค่าความสัมพันธ์กันต่ำ

3. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยและข้อวิจารณ์ข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1.1 ควรจัดวันเรียนตามกลุ่มความสามารถ โดยเฉพาะในการจัดวันเรียนกลุ่มเล็ก (Tutorial) โดยจัดให้นักศึกษาที่ได้คะแนนใกล้เคียงกันอยู่ในกลุ่มเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อการสอนและการเรียนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 น่าจะใช้ผลการวิจัยมาจัดทำ Remedial Package และ Enrichment Package ในทักษะต่างๆ Remedial Package จัดทำขึ้นเพื่อเสริมทักษะทางภาษาที่นักศึกษาทำคะแนนได้ไม่ดี เพื่อฝึกฝนเพิ่มเติมด้วยตนเอง และจัดทำ Enrichment Package เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาต่างๆ สำหรับนักศึกษาที่สอบได้คะแนนดีแล้วเพื่อเพิ่มพูนทักษะให้ลึกซึ้งมากขึ้น โดยใช้ประโยชน์จากหน่วยการเรียนรู้ด้วยตนเอง (ELRU) ซึ่งมหาวิทยาลัยมีอยู่แล้ว

1.3 ในกรณีที่มหาวิทยาลัยยังมีความจำกัดทางด้านคณาจารย์และห้องปฏิบัติการ ใช้ข้อมูลจากผลการสอบ Placement Test จัดแบ่งกลุ่มนักศึกษาในแต่ละภาคเรียนได้

2. ข้อเสนอแนะในการจัดบริการทางวิชาการ

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้คะแนนเฉลี่ยรวมพื้นฐานภาษาอังกฤษต่ำสุด และถ้ามีการศึกษาในเรื่องนี้อีก และยังให้ผลการวิจัยในลักษณะนี้ มหาวิทยาลัยอาจจัดให้มีการบริการทางวิชาการโดยผ่านเทคโนโลยี โดยพัฒนาความสามารถทางการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา ในเรื่องการใช้ภาษาและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ โดยอาจจัดให้มีชุดฝึกอบรมให้สามารถนำไปพัฒนาการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัย

3.1 การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยครั้งที่สองและมีประชากรเพียง 2 รุ่นปีการศึกษา ดังนั้นผลการวิจัยอาจมีความคลาดเคลื่อนบ้าง ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงควรสนับสนุนให้การวิจัยในเรื่องนี้ต่อเนื่องไปอีกระยะหนึ่งเพื่อเปรียบเทียบผลที่ได้ ซึ่งจะทำให้สามารถนำข้อค้นพบไปใช้ได้ประโยชน์มากขึ้น

3.2 ควรส่งเสริมให้มีการวิจัยด้านพัฒนาชุดฝึกทักษะทางภาษาทั้งที่เป็น Remedial Package และ Enrichment Package

3.3 ควรส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาชุดฝึกอบรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน

เอกสารอ้างอิง

ไทย ทิพย์สุวรรณกุล, บรรเจิด จงอภิรัตน์กุล, พยอม ก้อนในเมือง, และสุริพร ศิริมาลัย. (2541).

การศึกษาพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษา รุ่นปีการศึกษา 2541 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. จังหวัดนครราชสีมา.

บรรเจิด จงอภิรัตน์กุล. (2542). การศึกษาพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษารุ่นปีการศึกษา 2542 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. จังหวัดนครราชสีมา.

ศุพัฒน์ สุขมลสันต์. (2538). การวิเคราะห์ข้อทดสอบแนวใหม่ด้วยคอมพิวเตอร์. วิทยพัฒน์: กรุงเทพฯ.

อุทุมพร จามรมาน. (2535). ข้อสอบ: การสร้างและการพัฒนา. ฟีนี ฟับลิชชิ่ง: กรุงเทพฯ.

Clark A, and Trafford J. (1996). Return to gender: boys and girls' attitudes and achievement.

Language learning Journal. (14' 40-9)

Fulcher G. (1997). An English language placement test: issues in reliability and validity.

Language testing. 14(2): 113-138.

Hughes A. (1996). **Testing for language teachers Cambridge.** Cambridge University Press.

Levine T. and Geldmas-Casper Z. (1996). **Informal science writing produced by boys and girls writing performance and quality.** (1996). British educational research journal (oxford) 22, 4

Wall D. and others. (1994). Evaluating a placement test. **Language testing.** (3)3: 24-44

Weir C.J. (1993). **Understanding and developing language tests.** New York: Prentice Hall.

Wesohe M., Parikaht F. S. ed. Realy Doreer. (1996). A Comparative study of four placement instruments.

Language testing.